

**Spm. nr. S 173**

14) Til familie- og forbrugerministeren af:

**Karen Hækkerup (S):**

»Når ministeren i pressen flere gange har givet udtryk for, at der ikke kan sættes en finger på myndighedernes rolle i sagen om de sygdomsfremkaldende hindbær, der har været skyld i sygdom hos mere end 1.000 mennesker, og som skønnes at have kostet mindst 5 af disse livet, mener ministeren da fortsat efter den grundige gennemgang af sagen i pressen, at der stadig ikke er en finger at sætte på myndighedernes håndtering af sagen, og at ansvaret for, at det gik så galt, som det gjorde, fortsat udelukkende er virksomhedernes?«

**Karen Hækkerup (S):**

Se, efter det sidste svar er jeg ualmindelig glad for, at jeg har stillet to spørgsmål, så jeg kan nå at svare på det med de offentligt ansatte. Nu er det ikke og har aldrig været Socialdemokraternes mærkesag at jage rundt efter offentligt ansatte. De offentligt ansatte har vi respekt for, og vi tror på, at de yder en kanonindsats for at løfte vores land i mange henseender. Men der er jo grænser. Der er grænser for, hvad man kan, selv som offentligt ansat.

Nu er der jo, siden regeringen trådte til, sparet over 220 mio. kr. samlet set på fødevarerkontrollen og fødevarerområdet. Tror ministeren ikke, at de offentligt ansatte måske ville have haft lidt bedre kår, lidt bedre muligheder for at kunne være opsøgende også med hensyn til fødevareskandaler, som mennesker bliver syge af, som mennesker dør af, hvis ikke den borgerlige regering havde sparet så meget på fødevarerområdet?

**Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):**

Det er vist et helt nyt spørgsmål, som ikke var anmeldt i spørgetiden, vi fik her fra fru Karen Hækkerups side. Men jeg kan da godt svare på det.

Det er sådan, at besparelser eller ej så har denne sag overhovedet ikke noget som helst med besparelser at gøre. Det her har jo ikke noget at gøre med selve fødevarerkontrollen ude omkring i landet, og hvordan den fungerer. Det her har noget at gøre med, at der er nogle virksomheder, der ikke har trukket fødevarer tilstrækkelig effektivt tilbage. I den forbindelse har virksomhederne først og fremmest ansvaret.

Derudover har naturligvis også Fødevarerstyrelsen, myndighederne, et ansvar, for så vidt angår det, at de skal sikre sig, at virksomhederne lever op til deres ansvar. Den kontrolopgave har myndighederne i sådan nogle sager. Og der er det så, at vi i denne her sag må vurdere, om vi skal lave en mere intensiv opfølgning, end vi tidligere har gjort.

I øjeblikket er det sådan, kan jeg oplyse, at der sker 200-300 tilbagetrækninger om året foranlediget af myndigheder og også på virksomhedernes eget initiativ. Vi hører ikke så meget til dem, fordi de altid fungerer uden problemer, men i denne her sag har virksomhederne altså undtagelsesvis svigtet deres ansvar. Og det er jo derfor, at jeg netop har besluttet, at vi skal intensivere kontrollen med virksomhederne, fordi det i denne ene sag ud af mange hundrede sager er gået galt. Men vi intensivere det nu. Og det her har intet som helst med ressourcer eller besparelser at gøre.

**Karen Hækkerup (S):**

Jeg er taknemlig over, at ministeren vil svare, uanset at det ikke er et spørgsmål, som var nedskrevet, for jeg ud fra, at regeringen og ministre godt er klar over, at man har sparet over 200 mio. kr. på området og selvfølgelig også har tænkt over, hvilke konsekvenser det kunne få også for fødevarerikkerheden.

Det spørgsmål, jeg i virkeligheden stillede, og som jo er det, ministeren skal svare på, er: Er der ikke andre end virksomhederne, som har et ansvar? For vi er enige om, at det er virksomhederne, som skal trække produkterne tilbage. Men kunne man måske ikke foranlediges til at tro, at når myndighederne ringer til importører, som har købt de her bær til plejehjemskøkkener og andre, og kun har 12 eller 20 sekunder til rådighed i røret, eller de ikke får advaret ordentligt ved at få sendt pressemeddelelser ud, at ressourcer også kan have spillet ind her?

Allersidst vil jeg lige spørge: Ministeren siger gang på gang, at der ikke kan sættes en finger på noget, alligevel vil man nu lave reglerne om. Er det ikke det samme som en indrømmelse af, at det ikke har været godt nok, på trods af at ministeren i månedsvis har sagt: Det er ikke mit ansvar, og der er ikke noget at komme efter?

**Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):**

Jamen så er der altså to problemstillinger. Den ene problemstilling er, om der er noget at kom-